

- 1) dysponentów głównych,
- 2) dysponentów głównych z wyszczególnieniem stanów środków na rachunkach bieżących — subkonta dochodów i subkonta wydatków, podległych im państwowych jednostek budżetowych,
- 3) dysponentów państwowych funduszy celowych.

4. Informacje sporządzone w szczególności wymienionej:

- 1) w ust. 3 pkt 1, Narodowy Bank Polski przekazuje:
 - a) Ministerstwu Finansów codziennie, po upływie dnia, którego informacja dotyczy,
 - b) Najwyższej Izbie Kontroli, na jej wniosek — według stanu na dzień i w terminie określonym we wniosku,

- 2) w ust. 3 pkt 2 i 3, Narodowy Bank Polski przekazuje Ministerstwu Finansów i Najwyższej Izbie Kontroli na ich wnioski, w którym określają dzień, którego informacja dotyczy, i termin jej przekazania.

5. Informacje, o których mowa w ust. 3, są przekazywane w formie pisemnej lub elektronicznej.

Rozdział 7

Przepis końcowy

§ 22. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. *R. Zagórny*

1336

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI

z dnia 15 grudnia 2000 r.

w sprawie obowiązku zakupu energii elektrycznej ze źródeł niekonwencjonalnych i odnawialnych oraz wytwarzanej w skojarzeniu z wytwarzaniem ciepła, a także ciepła ze źródeł niekonwencjonalnych i odnawialnych oraz zakresu tego obowiązku.

Na podstawie art. 9 ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. — Prawo energetyczne (Dz. U. Nr 54, poz. 348 i Nr 158, poz. 1042, z 1998 r. Nr 94, poz. 594, Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1126, z 1999 r. Nr 88, poz. 980, Nr 91, poz. 1042 i Nr 110, poz. 1255 oraz z 2000 r. Nr 43, poz. 489, Nr 48, poz. 555 i Nr 103, poz. 1099) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się obrotem energią elektryczną lub ciepłem jest obowiązane do zakupu, odpowiednio do zakresu prowadzonej działalności gospodarczej, energii elektrycznej albo ciepła ze źródeł niekonwencjonalnych i odnawialnych przyłączonych do wspólnej sieci, niezależnie od wielkości mocy zainstalowanej w źródle, z zastrzeżeniem § 2 i 3, w szczególności energii elektrycznej albo ciepła, pochodzących z:

- 1) elektrowni wodnych,
- 2) elektrowni wiatrowych,
- 3) biogazu pozyskanego w szczególności z instalacji przeróbki odpadów zwierzęcych, oczyszczalni ścieków, składowisk odpadów komunalnych,
- 4) biomasy,
- 5) biopaliw,
- 6) słonecznych ogniw fotowoltaicznych,
- 7) słonecznych kolektorów do produkcji ciepła,
- 8) ciepła geotermalnego.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem i dystrybucją ciepła jest obowiązane do

zakupu ciepła ze źródeł niekonwencjonalnych i odnawialnych, przyłączonych do sieci ciepłowniczej tego przedsiębiorstwa, z zastrzeżeniem § 3 pkt 1 i 4—6, jeżeli:

- 1) przesyłane ciepło nie jest przedmiotem obrotu lub
- 2) oferowane do sprzedaży ciepło nie zostało w całości zakupione przez przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się obrotem ciepła przesyłanym tą siecią.

3. W przypadku gdy obrót ciepłem, które przesyłane jest wspólną siecią ciepłowniczą, prowadzi więcej niż jedno przedsiębiorstwo, obowiązek zakupu ciepła, o którym mowa w ust. 1, dotyczy ciepła zakupionego w ilości proporcjonalnej do udziału danego przedsiębiorstwa w łącznej sprzedaży tego ciepła, prowadzonej przez te przedsiębiorstwa.

4. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem i dystrybucją energii elektrycznej, a także obrotem tą energią, jest obowiązane do zakupu całej oferowanej energii elektrycznej wytwarzanej w skojarzeniu z wytwarzaniem ciepła ze źródeł przyłączonych do sieci należącej do tego przedsiębiorstwa, niezależnie od wielkości zainstalowanej mocy elektrycznej źródła, z zastrzeżeniem § 3 pkt 1 i 2 oraz pkt 4 i 6.

5. Jeżeli przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 4, nie zajmuje się obrotem energią elektryczną lub ilość kupowanej przez to przedsiębiorstwo energii elektrycznej wytwarzanej w skojarzeniu z wytwarzaniem ciepła jest wyższa od łącznej ilości energii sprzedawanej odbiorcom, to energię tę lub jej nadwyż-

kę jest obowiązane odkupić przedsiębiorstwo energetyczne posiadające koncesję na przesyłanie i dystrybucję energii elektrycznej na obszarze całego kraju za pomocą sieci o napięciu znamionowym wyższym niż 110 kV, zwane dalej „operatorem systemu przesyłowego”.

6. Jeżeli udział zakupionej energii elektrycznej wytworzonej w skojarzeniu z wytwarzaniem ciepła w całkowitej rocznej sprzedaży energii elektrycznej przez przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 4, jest większy niż 25%, to nadwyżka ponad wielkość wynikającą z tego udziału może być odsprzedana operatorowi systemu przesyłowego, który jest obowiązany do jej zakupu.

7. Przez wspólną sieć, o której mowa w ust. 1—3, należy rozumieć sieć elektroenergetyczną na terenie kraju albo sieć ciepłowniczą, do której jest przyłączone dane źródło niekonwencjonalne i odnawialne wytwarzające ciepło.

§ 2. Obowiązek, o którym mowa w § 1 ust. 1, uznaje się za spełniony, jeżeli:

- 1) udział ilości energii elektrycznej wytworzonej w źródłach niekonwencjonalnych i odnawialnych w wykonanej, całkowitej rocznej, sprzedaży energii elektrycznej przez dane przedsiębiorstwo energetyczne wynosi nie mniej niż:
 - a) 2,4% w 2001 r.,
 - b) 2,5% w 2002 r.,
 - c) 2,65% w 2003 r.,
 - d) 2,85% w 2004 r.,
 - e) 3,1% w 2005 r.,
 - f) 3,6% w 2006 r.,
 - g) 4,2% w 2007 r.,
 - h) 5,0% w 2008 r.,
 - i) 6,0% w 2009 r.,
 - j) 7,5% w 2010 r. i latach następnych,
 - 2) oferowane do sprzedaży ciepło, wytworzone w źródle niekonwencjonalnym i odnawialnym, zostało zakupione w ilości, w jakiej je oferowano, lub w ilości równej łącznej ilości sprzedanego ciepła odbiorcom, którzy kupują od danego przedsiębiorstwa energetycznego ciepło przesyłane daną siecią ciepłowniczą, do której przyłączone jest to źródło.
- § 3. Obowiązek, o którym mowa w § 1, nie dotyczy:
- 1) energii elektrycznej lub ciepła wytworzonych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - 2) energii elektrycznej wytworzonej w skojarzeniu z wytwarzaniem ciepła, ze sprawnością przemiany energii chemicznej paliwa brutto w energię elektryczną i ciepło łącznie mniejszą niż 65%, obliczoną jako średnioroczna w roku kalendarzowym, w którym dokonuje się zakupu energii elektrycznej,
 - 3) energii elektrycznej z elektrowni wodnych szczytowo-pompowych wytworzonej przy użyciu przepompowanej wody,
 - 4) energii elektrycznej lub ciepła wytworzonych przy użyciu paliw rozszczepialnych,

5) ciepła, jeżeli uzasadniony planowany koszt jego zakupu ze źródeł niekonwencjonalnych i odnawialnych spowoduje w przedsiębiorstwie energetycznym w danym roku wzrost cen i stawek opłat za ciepło dla odbiorców o więcej niż 1,25-krotności średniorocznego wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem w poprzednim roku kalendarzowym, określonego w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”,

6) energii elektrycznej i ciepła ze spalania odpadów.

§ 4. 1. Planowane, uzasadnione koszty zakupionej energii elektrycznej, ponoszone w związku z realizacją obowiązku, o którym mowa w § 1 ust. 1, uwzględnia się w kalkulacji cen i stawek opłat ustalanych w taryfie przedsiębiorstwa energetycznego dokonującego jej zakupów, przyjmując, że każda jednostka energii elektrycznej sprzedawana przez dane przedsiębiorstwo energetyczne wszystkim odbiorcom jest w tej samej wysokości obciążona tymi kosztami.

2. W przypadku wystąpienia, w okresie obowiązywania taryfy, różnicy między przyjętymi do kalkulacji a rzeczywistości poniesionymi uzasadnionymi kosztami, o których mowa w ust. 1, różnicę tę uwzględnia się w kalkulacji cen i stawek opłat ustalanych na następny okres obowiązywania współczynnika korekcyjnego, o którym mowa w art. 23 ust. 2 pkt 2 lit. b) ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. — Prawo energetyczne.

§ 5. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w § 1 ust. 4, uwzględnia w taryfie, w kalkulacji cen za energię elektryczną planowane uzasadnione koszty zakupu tej energii wytworzonej w skojarzeniu z wytwarzaniem ciepła, których wysokość oblicza się jako iloczyn planowanej do zakupienia ilości energii elektrycznej wytworzonej w skojarzeniu z wytwarzaniem ciepła oraz ceny energii elektrycznej ustalonej zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 46 ust. 1 ustawy, o której mowa w § 4 ust. 2, określającymi szczegółowe zasady kształtowania i kalkulacji taryf dla energii elektrycznej.

2. Operator systemu przesyłowego uwzględnia w taryfie, w kalkulacji stawek opłat za usługi przesyłowe planowane uzasadnione koszty obejmujące:

- 1) różnicę między planowanymi przez to przedsiębiorstwo kosztami zakupu i przychodami ze sprzedaży energii elektrycznej wytwarzanej w skojarzeniu z wytwarzaniem ciepła,
- 2) planowane do poniesienia opłaty płacone przedsiębiorstwom energetycznym zajmującym się przesyłaniem i dystrybucją energii elektrycznej, a także obrotem tą energią, pokrywające różnice między planowanymi kosztami zakupu i przychodami ze sprzedaży przez te przedsiębiorstwa energii elektrycznej wytwarzanej w skojarzeniu z wytwarzaniem ciepła,

zgodnie z przepisami, o których mowa w ust. 1.

3. Przepis § 4 ust. 2 stosuje się do różnicy między przyjętymi do kalkulacji a rzeczywistości poniesionymi

uzasadnionymi kosztami, o których mowa w ust. 1 i 2.

§ 6. Traci moc rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 2 lutego 1999 r. w sprawie obowiązku zakupu energii elektrycznej i ciepła ze źródeł niekonwencjonalnych oraz zakresu tego obowiązku (Dz. U. Nr 13, poz. 119).

§ 7. 1. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2001 r.

2. Przepis § 3 pkt 1 obowiązuje do dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Minister Gospodarki: *J. Steinhoff*

1337

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI

z dnia 22 grudnia 2000 r.

w sprawie określenia wzoru wniosku stosowanego w postępowaniu o wydanie pozwoleń na przywóz niektórych pojazdów samochodowych pochodzących z państw członkowskich Unii Europejskiej, wykazu dokumentów i informacji, które powinny być dołączone do wniosku, warunków wydania i wykorzystania pozwolenia, sposobu i trybu ewidencjonowania wydanych pozwoleń w ramach kontyngentu taryfowego w roku 2001.

Na podstawie art. 20 ust. 1 pkt 1—3 i 5 ustawy z dnia 11 grudnia 1997 r. o administrowaniu obrotem z zagranicą towarami i usługami (Dz. U. Nr 157, poz. 1026, z 1999 r. Nr 55, poz. 587 i Nr 101, poz. 1178 oraz z 2000 r. Nr 119, poz. 1250) w związku z art. 14 § 6a ustawy z dnia 9 stycznia 1997 r. — Kodeks celny zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa wzór wniosku stosowany w postępowaniu o wydanie pozwoleń na przywóz niektórych pojazdów samochodowych pochodzących z państw członkowskich Unii Europejskiej, wykaz dokumentów i informacji, które powinny być dołączone do wniosku, warunki wydania i wykorzystania pozwolenia, sposób i tryb ewidencjonowania wydanych pozwoleń w ramach kontyngentu taryfowego ustanowionego rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 20 grudnia 2000 r. w sprawie ustanowienia kontyngentów taryfowych na przywóz niektórych pojazdów samochodowych pochodzących z państw członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 120, poz. 1275), zwanego dalej „kontyngentem samochodowym”.

2. Pozwolenie na przywóz pojazdów samochodowych pochodzących z państw członkowskich Unii Europejskiej w ramach kontyngentu samochodowego, zwane dalej „pozwoleniem”, wydaje minister właściwy do spraw gospodarki na podstawie wniosków składanych przez przedsiębiorców będących osobami krajowymi, zwanych dalej „przedsiębiorcami”.

3. Wzór wniosku o wydanie pozwolenia stanowi załącznik nr 1 do rozporządzenia.

4. Z wnioskiem, o którym mowa w ust. 2, odrębnie dla każdej marki pojazdu samochodowego, może występować przedsiębiorca będący wyłącznym przedstawicielem producenta lub producentów pojazdów danej marki, z którym producent zawarł umowę upoważniającą do przywozu w 2001 r. takich pojazdów na polski obszar celny w ramach kontyngentu samochodowego, o którym mowa w ust. 1.

5. Terminy składania wniosków oraz wydawania pozwoleń określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 2. Do wniosku, o którym mowa w § 1 ust. 2, powinny być dołączone następujące dokumenty:

- 1) aktualne dokumenty potwierdzające prowadzenie przez wnioskodawcę działalności gospodarczej,
- 2) kopia zaświadczenia o nadaniu numeru identyfikacyjnego (REGON),
- 3) pisemne oświadczenie podmiotu zagranicznego o nadaniu wnioskodawcy wyłącznych uprawnień, upoważniających do przywozu pojazdów samochodowych danej marki na polski obszar celny w ramach kontyngentu samochodowego ustanowionego w 2001 r.; oświadczenie to powinno być potwierdzone wraz z tłumaczeniem na język polski przez właściwy dla siedziby podmiotu zagranicznego urząd konsularny Rzeczypospolitej Polskiej,
- 4) zaświadczenie właściwego urzędu skarbowego o niezaleganiu przez wnioskodawcę z realizacją zobowiązań podatkowych lub zaświadczenie, że zobowiązania rozłożone na raty lub o odroczonym terminie płatności są realizowane,
- 5) zaświadczenie właściwego oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o niezaleganiu przez wnioskodawcę z opłacaniem składek na ubezpieczenia społeczne lub zaświadczenie, że zobowiązania rozłożone na raty lub o odroczonym terminie płatności są realizowane,
- 6) oświadczenie wnioskodawcy o niezaleganiu z wpłatami z tytułu długu celnego,
- 7) w przypadku wnioskowania o kolejne pozwolenie, wydawane nie później niż do dnia 30 września 2001 r. — kopia faktury producenta, kopia poprzednio wydanego pozwolenia z potwierdzonym przez organ celny jego wykorzystaniem, fotokopia zgłoszenia celnego potwierdzonego przez organ celny,